

Teatre Barcelona acull el Primer Congrés Internacional d'Espectadors de Teatre, del 24 al 26 d'octubre

El públic puja a l'escenari

ALBERT LLADÓ

Afora Focus organitza a Barcelona el Primer Congrés Internacional d'Espectadors de Teatre del 24 al 26 d'octubre. La trobada, que està comissariada pel gestor cultural Pepe Zapata, i en la qual hi ha convocats públic, creadors i programadors de vint-i-cinc països, té tres línies de treball: diversitat, participació i transversalitat. Els organitzadors volen que tant experts com públic exposin les seves inquietuds, les seves necessitats, els seus hàbits, els seus anhels, a més de compartir informació dels projectes en què participen, i que debatint sobre quin ha de ser el rol dels espectadors de les arts escèniques en el futur. Pepe Zapata subratlla que es tracta d'un "esdeveniment únic", on "els espectadors són alhora subjecte i objecte d'anàlisi".

La primera edició d'aquesta trobada comptarà amb conferències, taules rodones i tallers. El congrés finalitzarà amb la lectura pública del *Manifest de Barcelona dels espectadors de teatre*, redactat per ells mateixos. "Confiem que després de les tres jornades disposarem d'un ampli conjunt d'indicis de com s'ha d'optimitzar aquesta relació entre tots els agents que intervenen en la cadena de valor de les arts escèniques i els espectadors", explica Zapata.

Entre els participants, hi ha persones que venen de l'Argentina o Mèxic, països que tenen una llarga tradició en el que s'anomena *escuela d'espectadors*. "Aquest

tipus d'iniciatives permet aprofundir en l'experiència teatral en la seva màxima extensió, abans, durant i després del fet escènic, tenint en compte que els públics cada vegada tenen més interès a conèixer la intrahistòria, com es duen a terme els processos de creació fins a arribar al resultat final. Hi ha molt de formació, prescripció i mediació cultural, estrenyent els lligams entre el que passa en escena i el que passa a la platea", assenyala Zapata.

Una de les apostes del congrés és la transversalitat. El teatre, avui, dialoga prou amb les altres disciplines artístiques? "Cada vegada més sentim referències al concepte d'escena híbrida per identificar precisament propostes escèniques que es mouen en un territori d'intersecció i barreja de diverses disciplines creatives. Però el concepte de transversalitat va més enllà, i volem analitzar connexions del teatre amb altres territoris com la salut, l'educació, la mediació o el turisme, en el seu afany de situar espectadores i espectadors en l'eix vertebrador de la seva experiència", aclareix Pepe Zapata.

Un altre dels eixos fonamentals de la proposta és la diversitat. Quins punts cecs està deixant la creació escènica? "Tot projecte, acció artística o procés creatiu contemporani s'ha d'afectar de valors socials com l'equitat, la diversitat cultural i inclusió social, la sostenibilitat mediambiental o el respecte i coneixement de les diferents llengües, costums i cultures, procurant al seu torn la màxima accessibilitat de la ciutadania a les arts escèniques. Les nostres realitats són cada vegada més complexes, i el teatre ho reflecteix continuament, tant en propostes escèniques que neixen a partir d'incorporar aquesta perspectiva de diversitat com projectant sobre el nostre present textos clàssics que ens ajuden a entendre'ns com a societat", respon el gestor cultural.

POLODO POMÉS

Aplaudiments

Lluís Pasqual i Núria Espert saluden el públic del Romea després de la representació del "Romancero gitano" de Lorca el gener del 2020. Era la primera aparició de Pasqual a Barcelona des de la seva dimissió del Lliure (2018). La imatge pertany al documental de Poldo Pomés i Xavier Mas de Xaxàs "Reus, París, Londres: El teatro libre de Lluís Pasqual"

ment de les diferents llengües, costums i cultures, procurant al seu torn la màxima accessibilitat de la ciutadania a les arts escèniques. Les nostres realitats són cada vegada més complexes, i el teatre ho reflecteix continuament, tant en propostes escèniques que neixen a partir d'incorporar aquesta perspectiva de diversitat com projectant sobre el nostre present textos clàssics que ens ajuden a entendre'ns com a societat", respon el gestor cultural.

Fa molts anys que Pepe Zapata treballa com a expert en públics. La tecnologia ha transformat la concepció d'espectacle. Com incorporar-la sense renunciar a la idea de ritual del teatre? "Podria semblar una paradoxa que, en una època en

què gràcies a la tecnologia continuament apareixen experiències immersives, continuem centrant-nos en una oferta presencial", respon. I encara que la tecnologia pot ajudar a disseminar l'esmentada experiència més enllà d'una sala de teatre, defensa que si hi ha una cosa que distingeix específicament l'experiència teatral presencial és "la seva unicitat", al tractar-se sempre d'un moment "únic i irrepetible", provocat per l'experiència que es produeix entre l'escena i la platea.

El camp semàntic vinculat als espectadors és amplíssim. Podríem considerar que *públic* fa referència al conjunt de persones que assisteix pròpiament a una representació teatral, ens diu el comissari, mentre que *audiència* inclou individus que segueixen una experiència escènica a través de mitjans audiovisuals, encara que, per Zapata, el concepte realment interessant és el de *comunitat*. Es tracta del grup de persones que es vinculen a través de diverses propostes teatrals d'una manera orgànica, formant part d'un imaginari cultural i social compartit. |

El congrés pretén que els espectadors siguin tractats alhora com a subjecte i objecte d'anàlisi

Si una cosa distingeix l'experiència teatral és que es tracta sempre d'un moment "únic i irrepetible"